

Hein wol dizze weke aiglieks mit n verhoal op batterij komen over volk, dat vrouger in n dörp wel ais bie joe aan deure en over de vloer kwam. Mor hai haar nog wat op zien lever, dat der eerst ôf mos. Dat dou ik, as noa-verteller van Hein, den mor in zien noam. Op de menaaijer zoas hai mie dat waiten luit en ik dou der votdoalek mor n verhoal bie oet dizjulfde bron. Dij in Schaanze, joa zeker. Zo lopt Heins Hörntje weer mooi vol en doar gait t ook ja om.

WEE DE BRONNEN IN HEINS BAD-HÖRNTJE

Kop der weer veur en de gulden in t midden

NIJBEERTE — Ie hebben les-te moal wel lezen, hou t weer in het lieke komen is mit de drijling, doar ik mie ja zo mit mishad haar. Mor heb ie, dou ik vattien doagen leden over heur vertelde, mie ook zain? Ik ston bie touval in dizjulfde kraande op petret mit n stokje der bie, als vaste bezuiker (twij, drij keer in de weke as t aits kin) van t bronnenbad in Schaanze? Doar heb ik ook weer wat mit beleefd, woar ik nait op rekend haar.

k Ston der nuver op, veur aine van 82, en zo iedel mag je op zo'n leeftied ook ja wel wizen. Al was het dij kraandekerel aiglieks meer om mien bainen te doun. Dij hebben wel t aldermaiste boat had bie t genezende wotter. Man, ik kon weer oet de vouten as n jongkerel. En dat gevuil krieg je den overaal, kin je begriepen. Doarom heb ik, in mien twijde jeugdege overmoud zeg mor, aan dij man van de kraande verteld, dat ik mie vuilde of mien vraauw mit heur 80 joar weer aan de pil mos. En zo ston ook in t verhoaltje bie mien petret.

Zo'n grapke mout kinnen, denk je den, en mien vraauw en ik hebben der eerst ook slim om laagd, dou wie t lezen haren. Wie vonnen t ook n me-roakel goud stok, positief veur t bad in Schaanze, woar ik ja ain van de Vrunden van bin. Mor de oetwaarken der van bie t pebliek was verkeerd. Doar reken je ja hailendal nait op: dat mensen der ook lêk over proaten kinnen. Zo bin je van joe zulm ja nait. Mor kinder en klaaikinder wuiren der op vergoaderns en zo mit ploagd, deurdad der zegd wör „Dien ootje mout ja weer aan de pille”.

Kin je joe veurstellen, dat ze doarom vergreld wodden binnen? En dat gefit mie gewoon t gevuil of k bie n zedendelict betrokken bin. Foi, ie duren joe ja gewoon nait zain loaten in t openbaar. k Heb der ook even over dochd om t mit mien stökjes mor eem betijen te loaten. Mor den denk ik weer: ik haar t ja zo mooi aan loop, de verhoaltjes gongen der overaal goud in en der wuir positief over proat. Ik hol de kop der mor veur, al mout ik,

ducht mie, wel oppazen wat k zeg. En nait te persoanlek wodden.

Loat mie din dizze keer ook mor wat over t Bronnenbad vertellen. Doar is, veurdad ik mien tonen doar in t wotter stak, al hail wat over schreven, en ook nait aaltied in t goie. Dat gait ja zo. Overaal is wat bie. Ie kinnen nait aaltied op spitse van baarge zitten en 'joegai' roupen. Of, zoas ze vrouger zeden: dij n swien slachten wil, mout zok ook t gieren getroosten.

Mor t boaden is n oetkomst. Alleneg: veur mensen op leeftied blijft aan- en oettrekken maist n temptoatsie. Oetpellen mout gebeuren bie t zitten op n smaal riggeltje. Om klaaier kwiet te wodden, is t veurôf ook n hail geklungel. En noa tied hailendal.

Deurdad men zok sikkom nait reugen kin, schut men wel ais mit t verkeerde bain in n boksempiebe, as t goudje nait te best struupen wil. Hejje boksem bie ongeluk achtersteveuren aan, den verwonner

31-1-1987

mensen

dat
aar
in,
der
Zo

at k
lek

ook
bad
at ik
otter
hre-
in t
al is
ttied
n en
s ze
wien
ok t

ms.t.
op
rek-
Oet-
zit-
Om
is t
ngel.

kom
wel
in n
nait
tejje
ter-
nner

...t boaden is n oetkomst, mor t aan- en oettreken blift n temptoatsie...

ik mie, dat mie woorden in t
zin schaiten, woarvan ik
dochde, dat k ze allaank ver-
geten haar. t Begunt voak ook
al mit t ondergoudje, dat mor
zo bie de schaaiden van bad-
hokjes dele vaalt. En den bin-
nen dij dingen van onner-
kaande ook nog open.

Stel joe veur: ie steken joen
aine bain net in piebe van joen
bovenboksem en den rolt joe n
gulden oet de buutse. Hai blift
op de grond liggen, net op de
scaaiden van t hokje noast
joe. Ie kinnen op zo'n moment
net niks oetrichten, dus t
duurt even, veurdat ie joe
bokken kinnen. En den komt
der inains oet t hokje noast joe
n haand te veurschienen, dij du-
delk belang bie dij gulden het.
Het kulde hom, want d aige-

noar dee ook n greep en huil
de haand van d aaner stief
vaaste.

Elk huil zok moeskestil. De
spannen was te snieden. Wel
zol der t eerste tougeven? Mor
laank hol je zo'n maale holden
ja nait vol. En boetendes, as je
der goud over noadenken: wat
n schoamachteg gedou om
zo'n loezege gulden! Kerel, dij
zien haand onder lag, was t
maiste schrokken en haar
doar ook ja zien reden veur,
betragt as e was. Hij luit
opains lös. De gulden lag nog
op zien stee.

Wel dij man west het, is

nooit bekend worden. Dou
zien buurman zien boksem en
zien poddemenee mit zien ai-
genste geld weer op stee haar
en boeten om hörn van zien
deure keek, ston t hokje noast
hom wied open en was de ke-
rel oetnaaid. Gain wonner, as
ze joe der van verdenken kin-
nen n daif te wezen van aaner-
mans geld. Den kin je beter n
grapke moaken over n pille.

En eem sloeken, as aaner lu
doar maale opmaarkens over
moaken. Ik zeg mor: wee de
bronnen, waar zokse kwoad-
sprekerij oetkomt...